

Ádám Apokalipszise

A kinyilatkoztatás, melyet Ádám tanított fiának, Sethnek, a hétszázadik évben, így szól:

Figyelj szavaimra Seth fiam. Amikor az isten megalkotott engem a föld anyagából, Évával együtt, anyáddal; dicsőségben jártam együtt vele, melyet Éva az eónban látott, ahonnan vétettünk. Megtanított egy szót nekem az örökkévaló Isten tudásából. Akkoriban hasonlítottunk a hatalmas örök angyalokhoz, mivel magasabban álltunk, mint az Isten, aki megteremtett bennünket, olyan hatalmasságok segítségével, melyeket nem ismertünk.

Aztán az Isten, az eónok és erők irányítója, haragjában megosztott minket. Utána két eónná váltunk. A szívünkben lévő dicsőség elhagyott bennünket, engem és anyádat Évát, azzal az első tudással együtt, melyet magunkba lélegeztünk. És ez a (dicsőség) elhagyott bennünket, belépett a [...] csodálatos [...] ahonnan vétetett, nem abból az eónból ahonnan mi vétettünk, én és Éva, az anyád. Aztán ez (a tudás) belépett a csodálatos eónok utódaiba. Emiatt én magam hívtalak téged annak a férfinak a nevére aki a csodálatos nemzettség utóda, vagy annak, ahonnan való (a csodálatos nemzettség). Azok után a napok után az Isteni igazság örök tudása eltávolodott tőlem és anyádtól, Évától. Azóta emberként tanultunk a halálos dolgokról. Aztán felismertük az Istent, aki alkotott minket. Így nem voltunk idegenek hatalma előtt. Szolgáltuk őt félelemben és szolgaságban. Mindezek után elsötétültünk szívünkben. Most alszom szívem gondolataiban.

És három férfit láttam magam előtt, akiknek arcát képtelen voltam felismerni, révén nem tartoztak a minket teremtő Isten hatalmasságai közé. Ők felülmúlták [...] dicsőséget és [...] férfiak [...] mondták nekem: „Emelkedj fel Ádám a halál álmából, és hallgasd a (tudást) az eónokról, és az utódairól annak a férfinak, aki számára eljött az élet, aki tőled származik és Évától, feleségedtől.”

Amikor ezek a szavakat hallottam a csodálatos embertől, aki előttem állt, sóhajtottunk, én és Éva, a szívünkben. És az Úr, az Isten, aki minket megalkotott, előttünk állt. Azt mondta nekünk: „Ádám, miért sóhajtottatok (mindketten) szívetekben? Nem tudjátok, hogy én vagyok az Isten aki megalkotott titeket? És én lélegeztem belétek az élet leheletét, mint élő lelket.” Aztán sötétség jött szemünkre.

Később az Isten, aki teremtett minket, teremtett egy fiút önmagából és Évát, anyádat. Édes vágyat ismertem meg anyád iránt, hogy [...] gondolatban [...] édes vágyat ismertem meg anyád iránt. Aztán az örök tudásnak birtoklása belülről rombolni kezdett bennünket, gyengeség kerített minket hatalmába. Ezért életünk napjainak száma lecsökkent. Így megtudtam, hogy a halál hatalmának befolyása alá kerültem.

Nos hát Seth fiam, felfedem neked azokat a dolgokat, melyeket azok a férfiak nyilatkoztattak ki számomra, akiket először láttam: miután beteljesíttem ennek a nemzetségnek az idejét, és ennek a nemzetségnek az évei beteljesítetté válnak, akkor [...] rabszolga [...] (üres a 68. oldal)

A mindenható Isten kiárasztotta záporosóit, így elpusztított minden élő [a mindenható Isten, azért, hogy elpusztítson minden élő] a Földön, annak következtében, hogy kutakodtak azután, mindazokkal együtt, akik az ember magjából származtak, akik elvesztették az életről szóló tudást, mely általam és Éva, az anyád által jött. Ezért ők idegenek voltak előtte (ti. az Isten előtt). Ezek után angyali hatalmasságok érkeztek magas felhőkön, akik férfiakat hoztak arra a helyre, ahol a lélek lakozik [...] dicsőség [...] ott [...] jött a mennyből a Földre. Aztán az egész sereg élőlényt otthagyták a vizekben.

Aztán az Isten megnyugodott haragjából. Visszafogta erejét a vizek felől, és kiárasztotta fiaira és azok feleségeire, egyúttal pedig a bárkára, a benne lévő állatokkal együtt, melyeknek [az ember] nagyon örült, és az ég madaraira, akiket szólított [az ember] és kiengedett a földre. És az Isten így szólt Noéhez – akit az elkövetkező nemzedékek majd 'Deucalionnak' [túlélő, ősatya] hívnak – „Figyelj, megvédek [téged] a bárkában, a feleségeddel, a fiaiddal és a fiaid feleségeivel, állataikkal, az ég madaraival, melyeket hívtál és szabadon engedted a földre. Ezért neked adom a földet – neked és a fiaidnak. Jóindulatúan uralkodjatok rajta – te és a fiaid. És nem fog azon férfiaknak magja elterjedni rajtatok, akik nem osztoznak jelenlétem dicsőségében.”

Aztán olyanná váltak, mint egy nagy fényfelhő. Azok a férfiak jöttek el akik a csodálatos eónokból és az angyalok tudásából merítettek. Ők Noé és az eónok előtt léteztek. És az Isten így szólt Noéhez: „Miért távolodtál el attól, amit mondtam neked? Másik nemzedéket alkottál, hogy ezáltal kigúnyolhasd hatalmammat?” Azután Noé így válaszolt: „Megerősítem színed előtt, hogy ezeknek a férfiaknak a nemzetsége nem tőlem és nem a fiaimtól származik. [...] tudás.

És ő [...] azokat a férfiakat elhozta a nekik megfelelő földre, és épített számukra egy megszentelt lakóhelyet. És őket azon a néven nevezték és hatszáz évig éltek ott a romolhatatlan tudásban. És a fenséges Fény angyalai együtt éltek velük. Semmiféle bűnös gondolat nem lakozott szívükben, egyedül az Isten ismerete.

Ezután Noé felosztotta a Földet fiai közt, Hám, Japhet és Sém között. Így szólt hozzájuk: „Fiaim, hallgassátok szavaimat. Íme felosztottam a Földet közöttetek. Azonban szolgáljátok őt félelemben és szolgaságban egész életetekben. Ne hagyjátok, hogy utódaitok eltávolodjanak az Isten arcától, a Mindenhatótól. [...] én és a ti [...] Noé fia: „Udóidaim megelégedéssel töltik el színedet és hatalmasságodat. Erősítsd ezt meg erős kézzel, félelemmel és parancsolattal, hogy egyetlen tőlem származó mag se távolodjon el tőle, a Mindenható Istentől, hanem alázatosan szolgálja majd és félje a tudását.”

A többiek Hám és Japhet utódai közül eljöttek, négyszázezer férfi, és más földre léptek, és azokkal a férfiakkal időztek, akik a hatalmas végtelen és örök tudásból származtak. Hatalmasságuk árnyéka megvédte azokat, akik velük időznek mindenfajta ördögi dologtól és mindenfajta tisztátalan vágytól. Azután Hám és Japhet magjai tizenkét királyságot alapítottak, és utódaik beléptek más emberek királyságaiba.

Azután [...] megfogadta a tanácsot [...], aki meghalt, a nagyszerű eónok romolhatatlansága miatt. Aztán elmentek Saklához, Istenükhöz. Beléptek hatalmasságába, megvádolva a nagyszerű férfiakat, akik a dicsőségében osztoztak.

Így szóltak Saklához: „Honnan van ezeknek a férfiaknak a hatalma, akik színed előtt állnak, ki szerezte meg a magját Hámnak és Japhetnek, ki számolt meg négyszáz [ezer] férfit? Megkaptak egy másik eónt, ahonnan származtak, és felfordították teljes dicsőségedet és a kezed uralmát. Noé fiaiban megjelenő magjáért minden kívánságod teljesítésre került, és (megvan) minden hatalom az eónokban, melyeket elhatározásod szerint irányítasz, miközben mindkét férfinak és azoknak akik dicsőségében osztoznak, nem teljesítik kívánságod. De ők félrefordultak egész népedtől.

Azután az eónok Istene adott nekik (néhány) szolgát, hogy szolgálják őket [...]. Eljöttek arra a földre, ahol a csodálatos férfiak voltak, akiket soha sem mocskoltak be, és soha sem fognak bemocskolni semmiféle vágyak. Mivel lelkük nem bemocskolt kéztől származik, hanem egy örök angyal csodálatos parancsa által. Azután tűz, kén és aszfalt hullott azokra a férfiakra, aztán tűz és (vakító) köd hatalmasodott el azokon az eónokon, és a fényhozók hatalmának szemei elsötétedtek, és az eónok nem láttak többé azokban a napokban. És hatalmas fényfelhők szálltak alá, és más fénylő felhők ereszkedtek rájuk a hatalmas eónokból.

Abrasax és Sablo és Gamaliel alászállt és kihozta azokat a férfiakat a tűzből és a haragból, aztán az eónok fölé vitték őket, és a hatalmasságok irányítói fölé, és elvitték őket [...] az életnek [...] és elvitték őket [...] eónok [...] lakóhelye a nagyszerű [...] ott, a szent angyalokkal és az eónokkal. A férfiak olyanokká váltak, mint az angyalok, mivel nem voltak idegenek számukra. Ámbátor munkálkodtak az megsemmisíthetetlen magon.

És újra, harmadszorra, a tudás fényhozója hatalmas dicsőségben távozott, hogy hátrahagyja Noét és Noé fiainak, Hámnak és Japhetnek utódait – eltávozott, hogy gyümölcsözzenek számára. És megváltotta a lelküket a halál napjától. Az egész teremtését, mely a halott földön valósult meg a halott föld uralma alatt. Ám azok, akik reagáltak az örök Isten tudására a szívükben nem lesz megsemmisülés. Ők nem e királyságból kapták a lelket, hanem kapták (ezt) egy [...] örök angyaltól [...] fényhozó [...] rátalált [...] az a halál [...] Sethé. Ő jeleket fog adni és csodákat tesz, hogy kigúnyolja hatalmukat és irányítójukat.

A hatalmasságok istene ezért zavart lett és így szólt: „Honnan a hatalma ennek a férfinak, aki magasabban áll, mint mi?” Azután hatalmas haragra gerjedt a férfival szemben. És a dicsőség visszahúzódott és a szent házakban lakott, melyeket magának választott. És a hatalmasságok nem látták őt szemükkel, és nem látták a fényhozót sem. Azután megbüntették az ember húsát akihez eljött a szent szellem.

Azután az angyalok és a hatalmasságok valamennyi nemzedéke rosszul használva a nevet, megkérdezték: „Honnan van (a hiba)?” Vagy „Honnan a csalódás szavai, melyeket képtelenek voltak felfedezni a hatalmasságok?”

Az első királyság azt mondta magáról, hogy ő [...] származik. Egy lélek [...] a mennyországához. Táplálták a őt mennyekben. Megkapták azt a dicsőséget és a hatalmat. Az anyja kebeléhez jött. És íme eljött a vízhez.

És a második királyság arról beszélt, hogy egy nagy prófétától származik. És egy madár jött, elvitte a

megszületett gyermeket, és felvitte egy magas hegyre. És táplálta őt a mennyei madár. Egy angyal jött elő. Így szólt hozzá: „Emelkedj fel! Az Isten dicsőséget adott neked.” Dicsőséget kapott hát és erőt. És íme eljött a vízhez.

A harmadik királyság elbeszélte magáról, hogy egy szűz méhéből származik. A városa vetette ki magából az anyját. Egy sivatagos helyre vitték. Ott táplálták. Eljött és megkapta a dicsőséget és az erőt. És íme eljött a vízhez.

A negyedik királyság azt mondta magáról, hogy egy szűztől [...] Salamon megkereste őt, ő és Phersalo és Sauel és a hadai, melyeket elküldtek. Salamon saját maga küldte ki démonhaderegét, hogy felkutassák a szüzet. És nem találták meg azt, akit kerestek, azonban egy szűz adatott nekik. Ő volt az, akit visszavittek. Salamon megkapta őt. A szűz állapotos lett és ott adott életet a gyermeknek. Egy sivatag határvidékén táplálta gyermekét. Amikor felcseperedett, megkapta a dicsőséget és a hatalmat annak magjából, aki nemzette őt. És íme eljött a vízhez.

És az ötödik királyság elmondta magáról, a mennyekből való kivetés révén jött létre. A tengerbe hajították. A végtelen mélység megkapta őt, életet adott neki, és elhozta a mennybe. Dicsőséget és hatalmat kapott. És íme eljött a vízhez.

És a hatodik királyság azt mondta, hogy [...] le az éonhoz, mely alatt van, azért hogy virágokat gyűjtsön. Állapotos lett a virágok csodálatának következtében. Azon a helyen szült neki. A virágoskert angyalai táplálták őt. Ott kapta meg a dicsőséget és a hatalmat. És íme eljött a vízhez.

És a hetedik királyság azt mondta magáról, hogy ő egy zuhanás. A mennyből jött a Földre. Sárkányok hozták le barlangokba. Gyermekké vált. Szellem ereszkedett reá és magasra vitte őt, arra a helyre, ahol a kivetés megtörtént. Dicsőséget és hatalmat kapott ott. És íme eljött a vízhez.

És a nyolcadik királyság azt mondta magáról, hogy egy felhő ereszkedett a Földre és egy sziklát formált. Ő ebből származik. Az angyalok, akik a felhők felett voltak, táplálták őt. Dicsőséget és hatalmat kapott ott. És íme eljött a vízhez.

És a kilencedik királyság azt mondta magáról, hogy a kilenc Múzsából egy kivált. Eljött egy magas hegyre és (kevés) időt ott töltött, így magányosan vágyakozott saját magára azért, hogy hermafroditává váljon. Eltöltötte az önmaga iránti vágyakozás és áldott állapotba került saját vágyától. Megszületett ő. Az angyalok, akik már nem csodálták őt, táplálták. És ő megkapta ott a dicsőséget és a hatalmat. És íme eljött ő a vízhez.

A tizedik királyság azt mondta magáról, hogy az ő istene a vágy felhőjébe szeretett. A kezébe nemzette őt és feldobálta a cseppeket a felette lévő felhőbe, és így született meg ő. Dicsőséget és hatalmat kapott ott. És íme eljött ő a vízhez.

És a tizenegyedik királyság azt mondta, hogy az apa vágyakozott saját lánya iránt. A lány áldott állapotba került a saját apjától. A lány eldobta [...] a sírt ki a sivatagba. Az angyal táplálta őt ott. És íme eljött a vízhez.

A tizenkettedik királyság azt mondta magáról, hogy két fényhozótól származik. Ott táplálták őt. Dicsőséget és hatalmat kapott. És íme eljött a vízhez.

És a tizenharmadik királyság azt mondta magáról, hogy minden egyes vezérük születése egy szó. És ez a szó felhatalmazást kapott ott. Dicsőséget és hatalmat kapott. És íme eljött a vízhez, azért, hogy azoknak a hatalmasoknak vágya kielégítést nyerhessen.

Ám az uralkodó király nélküli nemzedék azt mondta, az Isten választotta ki őt az összes éon közül. Elérte, hogy az igazság bemocskolatlan tudása eljöjjön és benne legyen. Azt mondta: „Idegen légből, egy csodálatos éonból a csodálatos fényhozó létrejött. És ő alkotta meg azon férfiak nemzedékét, melyet kiválasztott hogy ragyogjon, miáltal beragyogják az egész éont.”

Azután az utódok, akik megkapják az ő nevét a vizen és (azt) mindannyian, újra harcba kezdenek a hatalomért. És a sötétség felhője ereszkedik rájuk.

Azután az emberek hatalmas hangon kiáltanak, mondván: „Áldott azoknak férfiaknak a lelke, mert megismerték az Istent az igazság tudása által! Örökké fognak élni, mert nem váltak erkölcsstelenné vágyaikban, ahogy az angyalok sem, habár nem fejezték be művüket a hatalmasságokkal, mégis megálltak az ő színe előtt, Isten ismeretében, mint a fény mely tűzből és vérből született.

„Ám a hatalmasságok minden tettét gondolkozás nélkül megcselekedtük. Dicsekedtünk a valamennyi művünkben meglévő vétkekre. Az igaz Isten ellen kiáltottunk, mert minden műve [...] örök. A mi lelkünk ellen valók. Mostanra már tudjuk, lelkünk halálnak halálával pusztul majd.”

Azután egy hang jött hozzájuk és így szólt: „Micheu és Michar és Mnesinous, ti akik átestetek a szent keresztségen és az élő vízben, miért szálltok szembe az élő Istennel törvénytelen hangon és nyelven törvények nélküli módon, és vérrel és örült cselekedetekkel eltöltött lélekkel? Teli vagytok olyan művekkel melyekben nincs igazság, miközben utatok tele van élvezettel és boldogsággal. Bemocskolván az élet vizét, belefulladtatok azokkal a hatalmasságokkal együtt, akiket szolgáltatok.”

„És a ti gondolataitok nem olyanok, mint azoké a férfiaké, akiket üldöztök [...] vágy [...]. Az ő gyümölcsök nem száradnak el. És megismerik őket még a hatalmas eónok is, mivel a szavak, melyeket megtartottak, az eónok Istenének szavai, nem bízták rá a könyvre, és nem is írták le őket. Ám angyali lények elhozták számukra, akit a férfiak nemzedékei nem ismertek. Ezért egy magas hegyre kerülnek, az igazság sziklájának a tetejére. Ezért így fogják nevezni: 'A Megsemmisíthetetlen Igazság Szavai', azok számára, akik ismerik az örök Isten tudásának bölcsességét és az angyalok tanítását mindörökké, mert ő minden dolgot ismer.”

Ezek azok a kinyilatkoztatások, melyeket Ádám hozott Seth tudomására, a fiának, és annak fia mindezekről tanította magjait. Ez Ádám elrejtett tudása, melyet Sethnek adott, mely a szent megkeresztelését jelenti mindazoknak, akik ismerik az örök tudást, azoknak a szavaknak a születése által és a megsemmisíthetetlen fényhozók által, akik a szent magból származnak: Jesszeusz, Mazareusz, Jesszedekeusz és az Élő Víz.

[Fordította Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)